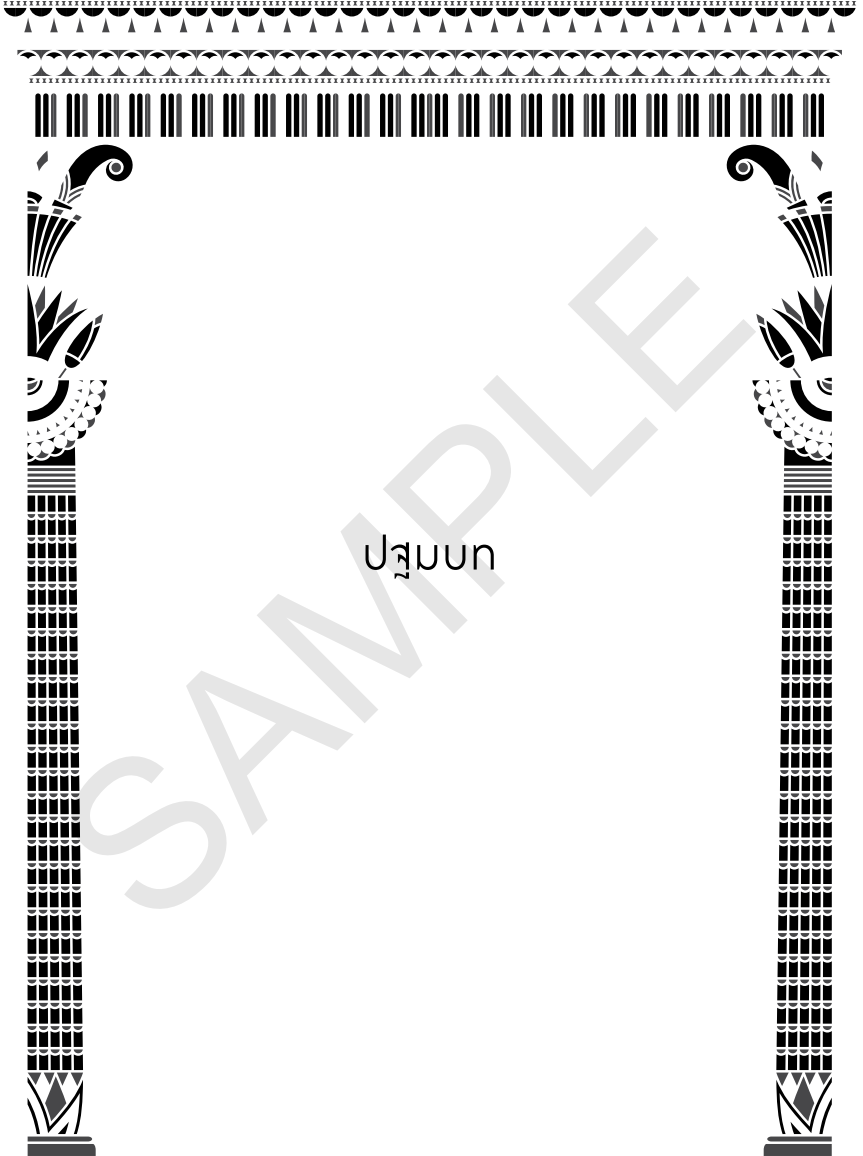

ပဒုပ္ပတ္တိ

SAMPLE

เจ็ดวันก่อนพิธีศพ

เวลามองจากที่ทำงานของตน ทาเรกจะเห็นพีระมิด (สุสานฟาโรห์) ที่ตั้งตระหง่านอยู่กลางทะเลทรายได้อย่างชัดเจน

สุสานฟาโรห์ได้แสงจันทร์ดูลึกลับทอแสงแม้ตะวันตกดินแล้ว สิ่งปลูกสร้างน่าเกรงขามที่เปล่งประกายสีขาวคือสัญลักษณ์แห่งอำนาจของฟาโรห์โดยแท้

เงาดำทะมึนของคนจำนวนมากส่ายไปมารอบสุสานฟาโรห์ คณะนักบวชที่จะส่งฟาโรห์ออกเดินทางสู่ปรภพและเหล่าสาวกกำลังเตรียมการกันให้วุ่นเพื่อพิธีศพที่จะจัดขึ้นในอีกเจ็ดวันให้หลัง

ทาเรกลดสายตามองชายที่นอนอยู่ตรงหน้าอีกครั้ง อเคนาเทน ฟาโรห์องค์ก่อนผู้เป็นตัวแทนตัวเอกในพิธีศพดูคล้ายกำลังหลับใหล แต่เขาสั่นใจแล้วโดยไม่ต้องสงสัย ทาเรกนี้แหละเป็นคนทำมัมมี่จากศพของเขา

ทาเรมองเข้าไปในช่องท้องจากรอยผ่าด้านข้าง ตั้งใจทำ
รอยผ่าไว้ตรงนั้นเพื่อไม่ให้สะดุดตา อวัยวะภายในถูกควักไปเก็บ
ในโถคาโนปิกตั้งแต่เมื่อครั้งปีก่อน ในทางกลับกันก็ยึดนาตรอน
ที่ได้จากทะเลสาบเหือดแห้ง ซินนามอน มดยอบ และขี้เลื่อย
เข้าไปเยอะๆ แทน

จากนั้นก็พันผ้าอย่างพิถีพิถันรอบตัวมัมมี่ก่อนจะบรรจุ
ลงโลง แต่ต้องคืนอิบ (หัวใจ) ซึ่งเป็นสิ่งควบคุมความคิดและ
ความรู้สึกกลับเข้าสู่ร่างกายเสียก่อน หลังจากล้างสิ่งนั้นด้วยน้ำมัน
มะพร้าวอย่างระมัดระวังไม่ให้ขี้และขโมยย่างไหม้หอมเพื่อความ
บริสุทธิ์ ทาเรกก็คืนมันให้แก่มัมมี่แล้วเย็บรอยผ่าอย่างระมัดระวัง

การนำศพของฟาโรห์มาทำเป็นมัมมี่ถือเป็นงานฝีมือที่
ทรงเกียรติที่สุดในโลก ช่างทำมัมมี่จึงต้องทำงานนี้ให้สมบูรณ์แบบ

ทาเรกอยากคิดว่าตัวเองทำได้สมบูรณ์แบบแล้ว แต่อยาก
จะเรียกว่าตัวเองทุ่มเทสมาธิทั้งหมดกับงานได้ ทั้งมัมมี่ของฟาโรห์
ที่อยู่เบื้องหน้า สุสานฟาโรห์ที่สะท้อนแสง และความตื่นเต้นที่มี
ต่อพิธีศพล้วนอัดแน่นอยู่ในใจของเขา

หลังเย็บเสร็จ เขาถอดผ้าคลุมหน้ามาเช็ดเหงื่อที่ท่าท่า
จะหยด จากนั้นถอนหายใจแผ่วเบา

ครึ่งปีมานี้ไม่ว่าทำอะไรก็มักนึกถึงเพื่อนที่ตนสูญเสีย
ไปแล้วขึ้นมาแวบ ๆ เพื่อนที่ตนทำมัมมี่ให้เพื่อส่งสู่ปรภพด้วย
ตนเองมีชื่อว่าเซติ

ทั้งคู่พบกันครั้งแรกเมื่อสิบหกปีที่แล้ว ความประทับใจแรก
คือเซติดูอบอุ่นบางขณะมึนเมา แต่ไม่นานก็ตระหนักว่าตัวเองเข้าใจผิด

ถึงขนาดของร่างกายจะแพ้คนอื่น แต่เซตีไม่เคยยอมถอยในเวลา
ที่คิดว่าตัวเองเป็นฝ่ายถูก ขนาดถูกชกจนสะบักสะบอม ความ
มุ่งมั่นก็ยังสถิตในดวงตาสีเทาประกายแดง เซตีเติบโตขึ้นแล้วก็
ยังตัวบางเหมือนเดิม แต่ขีดเกลาสติปัญญาจนเฉลียวจนลาดและ
ทำงานเป็นอาลักษณ์นักบวชได้อย่างน่าชื่นชมตราบจนวินาทีสุดท้าย
ของชีวิต

ทาเรกมีคนที่เรียกได้ว่าเพื่อนอยู่มากมาย แต่เซตีคือ
เพื่อนรักซึ่งไม่ว่าจะมีผู้ใดมาทดแทนได้ ทั้งสองสนิทสนมกันตั้งแต่
เด็ก เซตีเป็นผู้ชายที่ซื่อตรง อย่างน้อยทาเรกก็เคยคิดแบบนั้น
แต่ต่อให้ใช้เวลาร่วมกันมานานเพียงใดก็ยังมิแ่แง่มุมที่ไม่รู้เกี่ยวกับ
อีกฝ่าย เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ทาเรกรู้เรื่องนั้นซึ่งถึงทรวงใน

ถ้ามีเรื่องกลุ่มใจก็อยากให้ปรึกษาเรา เราน่าจะรับได้อยู่แล้ว
แต่นึกเสียใจเพียงใดก็สายเกินแก้ เซตีจากโลกนี้ไปสู่
ปรภพเสียแล้ว ทาเรกพยายามสุดความสามารถ ถึงกระนั้นก็
ไม่อาจพบกันได้อีก

เขาเข้มนมองกริซหिनคุใจด้วยความรู้สึกเสียใจและทศท้อ
กริซเล่มนี้ทำจากหินเอธิโอเปีย มันทอประกายทึมได้
แสงเทียน ใบมีดที่คอยลับให้คมกริบนั้นเพียงพอต่อการทำงาน
เสมอ

แต่มีเฉพาะครั้งนี้ที่จำเป็นต้องใช้กริซโลหะที่คมกว่านี้
ทาเรกหลับตาลงเงียบๆ อย่างเตรียมใจพร้อม หากมีเพียง
วิธีนี้วิธีเดียวที่ช่วยให้พบกับเซตีได้อีกครั้ง ตนก็ไม่มีทางเลือกอื่น
แล้ว

เขาถือถ้วยทองแดง ไข่มันดกชี้ฝั่งอันจากไผ่ข้างตัวขึ้นมา
หนึ่งเดบน¹พอดิบพอดิ แล้วลงมือขึ้นตอนสุดท้าย

* * *

วันจัดพิธีศพ

กลิ่นกำยานลอยอบอวล เสียงสวดภาวนาดังก้องในห้องบรรจุศพ
ของสุสานฟาโรห์

ชายคลุมผ้าสีขาวจากศีรษะลงมาปิดหน้าจำนวนสิบสองคน
ยืนเรียงกันเบื้องหน้าเมสิรา เสียงทุ้มต่ำดังจากปากพวกเขาไม่หยุด
เสียงที่ลั่นสะเทือนลำคอของพวกเขาผสมผสานหลอมรวม แยก
ไม่ออกอีกต่อไปว่าเสียงใครเป็นเสียงใคร

ฟาโรห์เคนาเทน บุตรชายของอาเทนผู้ปกครองความ
ปิตินดี ณ เส้นขอบฟ้าเอ๋ย

โปรดรับของบูชาจากพวกเราทั้งหลายแล้วเสกชีวิตให้แก่
สรรพสิ่ง

โปรดดื่มคำภาวนาของพวกเราทั้งหลายแล้วมอบความเป็น
ระเบียบเรียบร้อยแก่โลกนี้

¹ หน่วยวัดของอียิปต์โบราณ 1 เดเบนเท่ากับประมาณ 90 กรัมในราชอาณาจักรใหม่

โปรดมอบแสงตะวันแก่สีทองอร่ามของอียิปต์ด้วยเทอญ

คณะนักบวชอุทิศคำสวดภาวนาให้แก่ฟาโรห์ผู้ยิ่งใหญ่ เมลีราซึ่งเป็นหัวหน้านักบวชก็ท่องคำพูดเดียวกัน เขาเงยหน้า เล็กน้อยระหว่างขยับปาก มองผ่านรอยแยกของผ้าคลุมหน้าสีขาว เพื่อกวาดตามองห้องบรรจุศพท่ามกลางแสงคบไฟ โลงซึ่งตั้งอยู่ ตรงผนังด้านในคือโลงศพของฟาโรห์อเคนาเทน มันปกดีดีทุกอย่าง พิธีดำเนินไปอย่างราบรื่นจนถึงขณะนี้

ถึงกระนั้นเมลีราก็รวบรวมสมาธิทั้งหมดไว้กับพิธีที่ไม่เคยมีมาก่อน

พิธีศพที่มีมาครั้งแล้วครั้งเล่าในประวัติศาสตร์ของอียิปต์ จัดขึ้นเพื่อส่งฟาโรห์ออกเดินทางจากภพนี้ไปหาเจ้าแห่งปรภพ นามว่าโอซิริส จากนั้นฟาโรห์องค์ก่อนก็จะกลายเป็นโอซิริสองค์ต่อไป แต่ฟาโรห์อเคนาเทนที่คณะนักบวชส่งออกเดินทางในครั้งนี้ เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่นั้นได้ปฏิเสธรัทธิใดๆ นอกเหนือจากรัทธินับถือสุริยเทพอาเทน

ไม่มีเทพเจ้าองค์อื่นนอกจากอาเทนหรอก

ถ้อยคำนั้นของอเคนาเทนถือเป็นการปฏิเสธตัวตนของโอซิริส เจ้าแห่งปรภพด้วย แต่เนื่องจากไม่มีคำอธิบายมากเพียงพอว่าอาเทนปกครองปรภพแทนโอซิริสอย่างไรบ้าง เมลีราผู้รับผิดชอบการจัดพิธีกรรมแต่เพียงผู้เดียวจึงต้องเค้นสมองคิดทั้งคาถาที่จะสลักบนผนังของห้องบรรจุศพ บันทึกที่เขียนเกี่ยวกับผู้วายชนม์และบทสวดที่เหล่านักบวชจะกล่าวในพิธี

บทสวดยาวเหยียดแซ่ซ้องอเนกาเทนอีกครั้งก่อนจะจบลง
ในที่สุด เมลिरากับนักบวชอีกสิบสองคนคุกเข่าลงท่ามกลางความ
เงียบ

เสียงฝีเท้าเพียงคู่เดียวดังก้องในห้องบรรจศพอันเงียบงัน
เด็กผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาในห้องบรรจศพ เขาคือ
ศุตันคาเทนผู้ขึ้นครองราชย์เป็นฟาโรห์องค์ใหม่ในวัยแปดปี ชื่อของ
เขามีคำว่าอาเทนอยู่ในชื่อด้วย เห็นได้ชัดว่าสืบทอดเจตนารมณ์
ของบิดาในการสนับสนุนลัทธินับถือเทพอาเทนต่อไป

เมื่อฟาโรห์องค์ใหม่มาอยู่ตรงหน้า เมลिरาก็ลุกขึ้นยืน เหล่า
นักบวชยังคุกเข่าอยู่หนึ่ง ๆ ได้แสงสั่นส่ายของคบไฟ

ในบรรดาคนเหล่านี้มีสักกี่คนที่นับถือเทพอาเทนจากใจจริง
ความเคลือบแคลงผุดขึ้นมาตามธรรมชาติแม้อยู่ในพิธี

กระทั่งเมลिरาที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบพิธียังยากจะ
ยอมรับการกระทำของฟาโรห์องค์ก่อนได้ ฟาโรห์ผู้เคยมีนามว่า
อเมนโฮเทปที่ 4 ได้เปลี่ยนชื่อตัวเองเป็นอเนกาเทน ตอนประกาศ
ว่าเทพเจ้าหลักมีองค์เดียวเท่านั้นคืออาเทน พระราชวังก็ถูกย้าย
จากวาเสตไปยังอเคตาเทนที่ไม่ต่างอะไรกับพื้นที่รกร้าง วิหารเทพ
อันโอ่อ่าทั้งหลายก็ถูกรื้อถอนสิ้น ความรู้เรื่องมาเยือนวิหารเทพ
อาเทน แม้เมลिरาที่เป็นหัวหน้านักบวชจะได้รับการยกเว้น แต่ก็
เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากที่ต้องสูญเสียอาชีพ

ทำไมเมลिरาไม่โดนปลด เหตุผลหนึ่งเป็นเรื่องราวการเมือง
คือเพื่อป้องกันการก่อจลาจลของผู้ใต้บังคับบัญชาของเขา แต่อีก
เหตุผลหนึ่งคือเพราะเทพอาเทนที่เป็นเทพแห่งดวงอาทิตย์มี

รากเหง้าเดียวกับสุริยเทพรา แต่ปัจจุบันนี้มีการปฏิเสธความเชื่อ
เช่นนั้น นักบวชที่นับถือเทพราจึงโดนปลด นักบวชทุกคนในอียิปต์
ถูกบีบบังคับให้นับถือเทพอาเทนกับฟาโรห์ผู้เป็นบุตรของเทพเจ้า
เท่านั้น ในเมื่อเมลิราเป็นนักบวชผู้นับถือเทพราดังเห็นได้จาก
ชื่อของเข่าที่มีความหมายว่าผู้ได้รับความรักจากเทพรา สถานภาพ
ของเขาจะสั่นคลอนเมื่อใดก็ไม่อาจรู้ได้

ทั้งที่ได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นก็ไม่มีนักบวชคนใดบ่นแสดง
ความไม่พอใจซึ่ง ๆ หน้า หากคำบ่นรู้ถึงหูเคนาเทน โทษที่
ได้รับคงไม่ใช่แค่โดนเฆี่ยนจุมูกหรือตัดแขน เมื่อใดที่ต่อต้าน
เทพเจ้าผู้ปกครองอียิปต์ บาปนั้นจะไม่หยุดอยู่แค่ภพนี้ สุสาน
ของบรรพบุรุษจะถูกรื้อทำลาย แล้วชื่อก็จะถูกขูดออกจากป้าย
หลุมศพทั้งหมด แม้แต่เมลิราที่เป็นหัวหน้านักบวชก็ไม่ใช่น้อยกเว้น
ชื่อของเขาจะถูกลบออกจากการจารึกและป้ายหลุมศพจนหมดสิ้น
เพื่อไม่ให้หลงเหลือถึงชนรุ่นหลัง การถูกช่วงชิงเรน (ชื่อ) นำ
สะพรึงกลัวเสียยิ่งกว่าความตาย เพราะเท่ากับจะต้องหิวโหยและ
ทำงานหนักตลอดกาลในปรภพทั้งที่ตัวเองน่าจะได้รับนามนิรันดร์
เมื่อไปถึงที่นั่น

ดังนั้นการทรยศของเมลิราจึงมีชะตากรรมของคนทั้งตระกูล
เป็นเดิมพัน

ขณะเข้าร่วมพิธีในฐานะหัวหน้านักบวช เมลิรายิ่งแน่ใจ
ว่าอาเทนไม่สมควรขึ้นชื่อว่าเป็นเทพเจ้า อาเทนคือความอับมงคล
ซึ่งจะนำพาหายนะมาสู่อียิปต์ต่างหาก ถ้าไม่รีบไล่มันออกไปให้เร็ว
ที่สุด ประเทศของเราจะล่มสลาย

ถึงกระนั้นเมลิราก็ยังเชื่อในตัวอเคนาเทน ฟาโรห์องค์ก่อน คือผู้เมตตา ในภพนี้อาเทนจึงหลอกให้เขาเชื่อใจโดยใช้ประโยชน์จากความอ่อนโยนของเขา แต่เมื่อไปเยือนปรภพแล้วเห็นอาเทน กับตาตัวเองจริง ๆ ฟาโรห์ผู้เนียบแหลมจะต้องตระหนักถึงความ ผิดพลาดของตัวเองและช่วยอียิปต์ก่อนที่จะทุกอย่างจะสายเกินแก้ อย่างแน่นอน

ไมลี ที่ถูกคือต้องเชื่อเช่นนั้นสถานเดียว เพราะผู้หยูดยัง ฟาโรห์ได้ก็มีแต่ฟาโรห์เท่านั้น เมลิราก็พินิจพิจารณาให้ฟาโรห์ อเคนาเทนกลับคืนสู่ภพนี้ และให้เขาพูดคุยกับฟาโรห์องค์ปัจจุบัน อย่างตุตันคาเทนเพื่อล้มเลิกลัทธินับถือเทพอาเทน นั่นคือหนทาง เดียวที่จะช่วยอียิปต์ได้

เมลิราเตรียมการมาอย่างรอบคอบเพื่อวันนี้ คาถาที่ทำให้ อาลักษณ์นักบวชสลักบนผนังสุสานฟาโรห์กับบทสวดที่คณะ นักบวชกำลังสวดอยู่ในเวลานี้ไม่ได้มีไว้ส่งฟาโรห์องค์ก่อนสู่ปรภพ เขาทำการปลอมแปลงอย่างแยบยลเพื่อใช้เคล็ดวิชาชุบชีวิต

พิธีกำลังจะสิ้นสุดลงโดยไม่มีผู้ใดเฉลียวใจถึงเจตนาแท้จริง ของเมลิรา

ตุตันคาเทนย่างเท้าเชิงเข้าไปใกล้โลงหิน เมลิราตามเขา ไปเงียบ ๆ

ฟาโรห์และนักบวชรายล้อมคงเชื่อว่านี่คือพิธีเปิดปากซึ่งเป็น ส่วนสำคัญที่สุดของพิธีศพ แต่อันที่จริงสิ่งที่เมลิรากำลังจะทำ คือขั้นตอนสุดท้ายของเคล็ดวิชาชุบชีวิตเพื่อฟื้นคืนชีพอเคนาเทน กลับคืนสู่ภพนี้

เข้ารับใช้สองคนเดินเจียบเจียบมาเปิดฝาโลงหิน
เมลิราสูดหายใจลึกแล้วค่อยๆ ปล่อยออก เขาชะงักดู
ในโลง จากนั้นก็ตะลึงกับเหตุการณ์ไม่คาดคิด
ร่างของอเคนาเทนไม่อยู่ตรงนั้น
มัมมี่ของอเคนาเทนหายไป ทั้งที่เมื่อวานเมลิราเป็นคน
นำศพของฟาโรห์องค์นี้มาไว้ในนั้นด้วยตัวเอง
“นี่มันยังงัยกันแน่”

ตุตันคาเทนเบะริมฝีปากอ่อนเยาว์ ถามเมลิราด้วยน้ำเสียง
ตำหนิ แต่เมลิราตอบไม่ได้

ตั้งแต่ชนมัมมี่ของฟาโรห์อเคนาเทนมาเมื่อวานนี้ เมลิรา
ก็เฝ้าอยู่ที่สุสานฟาโรห์ตลอดทั้งคืน ไม่ได้ผละห่างจากที่นี่แม้แต่
ชั่วประเดี๋ยวเดียว แต่มัมมี่กลับหายไปจากสุสานฟาโรห์ซึ่งเป็น
ห้องปิดตาย

ได้ยินเสียงผ้าเสียดสีกันจากข้างหลัง เหล่านักบวชยับตัว
พวกเขาคงสัมผัสได้ถึงบรรยากาศไม่สู้ดี เมลิรารู้สึกได้ว่าสายตา
ทุกคู่จับจ้องมายังแผ่นหลังของคนที่ไม่ไหวติง ข้าราชการสองคน
ยังค้างอยู่ในท่าเปิดฝาโลง ทั้งคู่มีเหงื่อไหล จับจ้องเพดานหนึ่ง
เหมือนเป็นอนาสายตาหนีจากสิ่งที่ไม่ควรเห็น

ตอนนั้นเองที่ได้ยินเสียงอะอะดังมาแต่ไกลจากนอกห้อง
บรรจศพ ดูเหมือนว่ามีใครบางคนวิ่งเข้ามา

“ขอรายงานขอรับ”

พอเมสรีราหันไปมอง ชายคนหนึ่งที่ผู้แทบจะลืมหืมเข้ามาในห้องบรรจุศพที่ถูกทหารคุ้มกันของฟาโรห์จับแขวนไพล่หลังหมอบลงกับพื้น แต่ชายคนนั้นตะโกนสุดเสียงอย่างไม่เกรงกลัว

“เมื่อครู่มีคนพบร่างของท่านอเคนาเทนที่มหาวิทยาลัยอาเทนฮอร์บ์”

เมื่อได้ยินดังนั้น พวกนักบวชก็กระซิบกระซาบกันด้วยความรือรืนและสับสน

“หรือว่าท่านฟาโรห์องค์ก่อนปฏิเสธพิธีศพ”

นักบวชคนหนึ่งพูดเสียงกระซิบ ต่อจากนั้น...

“เมสรีรา แกทำอะไรของแก”

รู้สึกเหมือนได้ยินเสียงประณามเมสรีราของตุตันคาเทนดังมาแต่ไกลหลังจากรู้แล้วว่าพิธีลืมหืม

ทหารยามเข้ามาปิดแขนเมสรีราไพล่หลังแล้วคุมตัวไว้ แต่เขายังจับต้นชนปลายไม่ถูกจนไม่อาจรับรู้ที่กำลังเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง

เสียงที่เคยเป็นคลื่นเสียงกระซิบของเหล่านักบวชแปรเปลี่ยนเป็นเสียงคำรามก้องนำพรึ่นพริ้ง ระดับความดังทวีขึ้นทีละน้อย

“อา อเคนาเทน ฟาโรห์ผู้ยิ่งใหญ่เอ๋ย”

เมสรีราพึมพำกับอากาศธาตุระหว่างถูกจับกอดกับพื้น ทัวร่างรู้สึกถึงกระแสเขียวกรากของเสียงที่ทำให้ตัวสั่น

“อียิปต์คงล่มสลายเพราะหายนะที่ท่านนำพามาแน่แล้ว...”

เขาอดรู้สึกไม่ได้ว่าเสียงคล้ายแผ่นดินสั่นสะเทือนที่หมุน
เป็นวงในห้องบรรจุศพแสดงถึงความโกรธเกรี้ยวของทวยเทพ
ผู้ถูกช่วงชิงคำสวดภาวนาไป

SAMPLE

บทที่ 1

บททดสอบแก่ผู้ตาย

เมื่อครั้งที่ฟาโรห์ขึ้นครองราชย์ วิหารของทวยเทพล้วนพังทลาย
ตั้งแต่เอลเฟนทินซึ่งอยู่ทางตอนใต้จรดเทลตาซึ่งอยู่ทางตอนเหนือ
บริเวณเหล่านั้นกลายเป็นเนินที่มีหญ้าขึ้นหนาแน่น
ผู้คนเดินขวักไขว่ตามใจชอบราวกับไม่เคยมีสิ่งปลูกสร้างเหล่านั้น
ทวยเทพทอดทิ้งประเทศนี้และเลิกรับฟังคำสวดภาวนา
(จากศิลาจารึกเกี่ยวกับการฟื้นฟูลัทธิซอมตุตันคาเมน ณ วิหารคาร์นัค)

SAMPLE

ดวงอาทิตย์ขึ้นเอ่อบนท้องฟ้าสีดำที่เหมอง

ร่างที่นอนหงายเขย่าเป็นระยะๆ มีคนขนย้ายร่างนี้อ้อยหรือเปล่า ไม่สิ ไม่ใช่ ได้ยินเสียงน้ำกระเซ็น

จังหวะที่จะลุกขึ้นมา เซติสังเกตว่าตัวเองนอนอยู่ในกล่อง ไร้ฝาปิด กล่องนั้นมีขนาดพอๆ กับร่างกายของตนทั้งบนล่าง ซ้ายขวา มีของกรู้งกริ้งขึ้นเล็กๆ ถมเต็มช่องว่าง เซติใช้มือปิดพวกมันออก จับขอบกล่อง แล้วยกร่างท่อนบนขึ้น

เมื่อมองไปรอบบริเวณก็พบว่าตัวเองอยู่บนแม่น้ำ ริมฝั่งทั้งสองด้านล้วนอยู่ห่างไกล ประกอบกับมืดด้วยเลยมองไม่ชัด แต่แม่น้ำกว้างขนาดนี้ต้องเป็นแม่น้ำไนล์ไม่ผิดแน่

เซติออกจากกล่องมายืนบนเรือ เป็นเรือลำน้อยสำหรับโดยสารคนเดียวที่พบเห็นได้ทั่วไป ทำจากต้นปาปรัสเคลือบยางไม้ นอกจากเซติกับกล่องก็ไม่ได้บรรทุกสิ่งใดมาอีก รอบด้านไม่มีเรือลำอื่น เซติเหมองท้องฟ้าโดยไม่คิดอะไร

ท้องฟ้าเป็นสีดำนสนิททั่วทั้งผืน ถึงกระนั้นก็มองไม่เห็นดาว มีเพียงดวงอาทิตย์สีขาวโพลนดวงหนึ่งลอยโดด แต่เซติรู้สึก ผิดปกติ ดวงอาทิตย์ดวงนี้ไม่ได้มีรูปร่างกลมเกลี้ยง มันบิดเบี้ยว เล็กน้อย ขอบของมันส่ายไปมา

พอเพ่งสายตามากขึ้นอีกก็เห็นว่ามีส่วนยื่นงอกออกมาจาก ดวงอาทิตย์

แขนนับไม่ถ้วน

แขนสีขาวล้วนมากมายหลายท่อนเหยียดยื่นจากดวง อาทิตย์และเลื้อยย้วยเยื้องจนหวดสั้ว ชวนให้นึกถึงการเคลื่อนไหว ของขาแมลงหยาหยกท้อง พวกมันบิดไปบิดมาเสมือนจะคว้าจับ บางอย่าง น่าขนลุกขนพองจนหนาวสั่นหลังวาบ

เซติเบือนสายตาค้นหาโดยไม่รู้ตัวแล้วมองลงไปข้างล่าง ผิว ด้านนอกของกล่องสลักอักษรเฮียโรกลีฟ เห็นแล้วเข้าใจเนื้อหา ทันที เพราะมันคือบทบัญญัติสิบสองประการในบันทึกผู้ตาย ที่เซติคุ้นเคยอยู่แล้ว

ต่อจากนั้นก็เข้าใจด้วยว่ากล่องคือโลงศพนั่นเอง

ขณะเดียวกันก็เข้าใจสถานการณ์ของตัวเองในที่สุด

เซติกำลังข้ามแม่น้ำไนล์จากภพปัจจุบันไปสู่ภพ

เรือลำน้อยล่องช้าๆ สู้ริมฝั่งด้านหนึ่ง เซตินั่งสำรวจร่างกาย ของตัวเองอยู่บนเรือ

ร่างกายของเซติแตกต่างจากสมัยยังมีชีวิตอยู่อย่างเห็น ได้ชัด การหายใจกลายเป็นแค่กิจวัตร กลั้นหายใจเพียงใดก็ไม่รู้สึก ทรมาน ไม่หิวด้วย ข้อแตกต่างข้อใหญ่อีกกว่านั้นคือตั้งแต่เ

ลงไปเปลี่ยนเป็นขาเทียมและลำตัวเทียมที่ทำจากไม้ ถึงกระนั้น ก็ขยับเขยื้อนได้อย่างอิสระเร็วประดุจเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายตัวเองตั้งแต่ต้น ขนาดที่ว่าถ้าไม่มองด้วยตาหรือใช้มือสัมผัสก็จะไม่รู้เลยว่าเปลี่ยนไป

มีข้อแตกต่างนอกเหนือจากนั้นด้วย ฟันที่กัดทรายจน ผุกร่อนแปรเปลี่ยนเป็นฟันปลอมที่มีพื้นผิวเรียบเนียน คาดว่าทำจากหินแกรนิต ท้องด้านขวามีร่องรอยการผ่าแล้วเย็บ พอลอง ชะโงกดูหน้าตัวเองบนผิวน้ำก็เห็นว่าดวงตายังมีสีเทาเหลือบแดงจางเหมือนเมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ไม่มีผิด แต่พอพินิจให้ดีจะเห็นว่า เป็นลูกตาเทียมที่ทำขึ้นอย่างวิจิตร ผมสืดยาวสลวยถึงบ่าดังเดิม

ท่อนล่างของร่างกายก็ว่ากันอีกเรื่อง แต่ฟันปลอม ลูกตาเทียม และรอยเย็บที่ท้องล้วนเป็นเอกลักษณ์ของมัมมี่ ในเวลานี้ บา (วิญญาณ) ที่ออกจากร่างหลังความตายคงกลับคืนสู่ร่างกายของเซติ แล้วเซติก็อยู่ระหว่างเดินทางไปปรภพกระมัง นี่คือการประสพการณ์ครั้งแรก แต่การทำมัมมี่ก็เพื่อจุดประสงค์นั้นอยู่แล้ว จึงไม่ได้รู้สึกประหลาดใจเป็นพิเศษ

ว่าแต่เราตายเมื่อไหร่และตายเพราะอะไร

เซติแตะมือที่อับ (หัวใจ) แล้วครุ่นคิด แต่ไม่มีความทรงจำในวินาทีแห่งความตาย อย่างน้อยเท่าที่จำได้คือระยะนี้ตนทุ่มเทกับงานใหญ่ ซึ่งก็คือการสลักคาถาบนผนังด้านในของสุสานฟาโรห์เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับพิธีศพของฟาโรห์อเคนาเทน ความทรงจำสุดท้ายคือตัวเองกำลังจะเข้าไปในห้องบรรจุศพ แต่นึก